

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.124/2024/4.

A felperes:

(felperes neve) (lakcím.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kummer Ákos; iroda címe.)

Az alperes:

alperes neve (székhely)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Schiffer András; ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

jóhírnév megsértése jogkövetkezményei érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 20.P.20.070/2023/14.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Alperes, 20.P.20.070/2023/15.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25 600 (huszonötezer-hatszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak a NAV illetékbevételei számlájára 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség az ítélet meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2010-2014. évek közötti időszakban – akkori elnevezése szerint – a (párt neve) (a továbbiakban: (párt neve)) országgyűlési képviselője volt, jelenleg informatikai igazgatója. A párton belül „(ragadványnév)” ragadványnévvel illették.

[2] Az alperes kiadásában megjelenő (hírportál neve) online hírportálon 2022. szeptember 21. napján „Kitálalt egy (párt neve)os: így töröltette (politikus 1. beceneve) (ellenzéki politikus neve) segítségével (politikus 2. neve) Fb-oldalát és nyilvánították őt veszélyes személlyé” címmel jelent meg írás. A cikk egy, a szerkesztőséghez eljuttatott levelet közöl, amely egyebek mellett a következőket tartalmazza: „(párt neve)os alkalmazott voltam, már nem vagyok az. Ami az elmúlt években a (párt neve)nál történt, teljes erkölcsi züllés. Ennek a politikai részét mindenki látta, de én belülről sokkal több mindent láttam. Aljas módszereket használtak, sőt bűncselekmények elkövetésére is rávettek alkalmazottakat. Napirenden volt egymás lehallgatása, titkos hangfelvételek készítése, postafiókok feltörése. A hekkertámadásokat (felperes neve), (politikus 1. neve) ((politikus 1. beceneve)) egyik jobbkéze intézte.”.

[3] Ezt követően részletezésre kerül, hogy (politikus 1. neve) irányításával nemcsak más pártokat, hanem a (párt neve) tagságát, alkalmazottait is megfigyelték a (ellenzéki párt neve) párthoz köthető személyek és cég közreműködésével, tevékenységük eredménye (politikus 2. neve) Facebook-oldalának a törlése is.

[4] A levélíró szerint a lehallgatások tényét hangfelvétel igazolja, amelyet a szerkesztőséghez is eljuttatott.

[5] A felperes keresete alapján a Szegedi Törvényszék – a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.392/2022/4. számú helybenhagyó határozatával jogerőre emelkedett – P.20.202/2022/9. számú ítéletében kötelezte a (hírportál neve) szerkesztőségét helyreigazító közlemény közzétételére, amelynek értelmében valótlan a perbeli cikkben tett azon állítás, amely szerint (felperes neve) hekkertámadásokat követett el.

A kereset és az ellenkérelem

[6] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy a 2022. szeptember 21-én a (hírportál neve) portálon „Kitálalt egy (párt neve)os: így töröltette (politikus 1. beceneve) (ellenzéki politikus neve) segítségével (politikus 2. neve) Fb-oldalát és nyilvánították őt veszélyes személlyé” című cikkben tett valótlan állításával, amely szerint a felperes hekkertámadásokat követett el. Kérte kötelezni az alperest elégtételadására oly módon, hogy 15 napon belül levélben fejezze ki vele szemben az elkövetett jogsértésért sajnálkozását és jogosítsa fel arra, hogy a levelet a Facebookon nyilvánosságra hozta. Kérte továbbá 500 000 Ft sérelemdíj és annak 2022. szeptember 22-étől járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezni. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 30 000 Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíjban számított fel.

[7] Keresete jogalapjaként Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. §

(1) bekezdés a) pontját, 2:51. § (1) bekezdés c) pontját, 2:52. § (1) – (3) bekezdés, 6:48. § (1) bekezdését jelölte meg.

[8] Tényállítása szerint valótlán az a cikkbeli állítás, hogy (politikus 1. neve) egyik jobbkezeként hekkertámadásokat követett el. Hangsúlyozta, a cikk közlését megelőzően az alperes nem kereste meg álláspontjának beszerzése érdekében, ezért magatartása nem felel meg a sajtószabadságról és a média tartalmú alapvető szabályairól szölvő 2010. évi CIV. tv. (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-ában írt követelményeknek. Érvélese szerint a sérelmezett állítással lényegében bűncselekmény elkövetésével vádolta meg az alperes. Állította, nem közszereplő, így magasabb tűrésí kötelezettség nem terheli. Nem vitatta, hogy a cikk közügyben keletkezett, a rávonatkozó állítás azonban nem függ össze a cikkben érintett közüggyel.

[9] A hekker tevékenységet a cikk negatív módon tünteti fel, a valótlán közlés számára hátrányos, miután informatikus, illetve azzal foglalkozó cég tulajdonosa. Ismerősei körében magyarázkodásra kényszerült. E hátrányokat köztudomású tényként kérte elfogadni. A pártön belül alkalmazott ragadványnevének a cikkhez nincs köze.

[10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, a felperes közszereplőnek minősül, mert korábban a (párt neve) országgyűlési képviselője volt, jelenleg pedig egy országgyűlési képviselő csoporttal rendelkező párt tagja és informatikai igazgatója. Emellett a cikk közügyben született, ezért a felperest magasabb tűrésí kötelezettség terheli.

[11] A sérelmezett közlés nem tényállítás, hanem vékony ténybeli alappal rendelkező véleménynyilvánítás. Ezt arra alapította, hogy a felperes rendelkezik informatikai tudással, amelyet politikai tevékenységével összefüggésben használt és használ jelenleg is, továbbá 2013. évben maga lépett a nyilvánosság elé azzal, hogy az országgyűlés informatikai rendszere hogyan játszható ki. A „hekkertámadás” kifejezés számítógépes cselekményére utal és nem feltétlenül bűncselekmény. Vitatta, hogy a felperest bűncselekmény elkövetésével vádolta. Érvélese szerint bármiféle informatikai bravúrral el lehet érne olyasmit, amit a cikk tartalmaz. A cikk tényleges tartalma, annak egészét vizsgálva (politikus 2. neve) Facebook-oldalának a törlése.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, az alperes azzal, hogy a kiadásában megjelenő (hírportál neve) hírportálon 2022. szeptember 21. napján „Kitálalt egy volt (párt neve)os: így törölte (politikus 1. beceneve) (ellenzéki politikus neve) segítségével (politikus 2. neve) Fb-oldalát, és nyilvánították őt veszélyes személyé” címmel megjelent cikkében valótlánul állította a felperesről, hogy hacker támadásokat követett el, megsértette a felperes jóhírnevét.

[13] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adjon elégtételt a felperes számára akként, hogy az általa a felperessel szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását levélben fejezze ki a felperes számára. Feljogosította a felperest arra, hogy a levelet a Facebook-oldalán nyilvánosságra hozza. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400 000 Ft sérelemdíjat és annak 2022. szeptember 22. napjától a kifizetés napjáig járó részletezett mértékű kamatát, valamint 38 100 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest 36 000 Ft eljárásí illeték megfizetésére.

[14] Nem osztotta az alperes álláspontját, hogy a felperes közszereplőnek minősül. Önmagában a korábbi országgyűlési képviselői minőség és az a tény, hogy egy országgyűlési párt informatikai vezetője, nem teszi közszereplővé. Egyetértett ugyanakkor az alperessel

abban, hogy a cikk közügyet érint, így a közügyek vitatása kapcsán a felperes tőrési kötelezettsége a közéleti szereplőével közel azonos.

[15] Az alperes védekezése kapcsán vizsgálta, hogy a kifogásolt közlés tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak minősül és arra a következtetésre jutott, hogy az tényállítás, szemben az alperesnek azzal a védekezésével, hogy az vékony ténybeli alappal rendelkező véleménynyilvánításként értékelhető. Elfoglalt álláspontja miatt szükségtelennek tekintette az alperes által felajánlott tanúbizonyítás lefolytatását. A felperes párton belül alkalmazott elnevezését pedig a jogvita szempontjából nem ítélte relevánsnak.

[16] A hekker, illetve ehhez kapcsolódóan a hekkertámadás kifejezés jelentéstartalmát vizsgálva, részletesen kifejtett álláspontja szerint az egyaránt hordozhat pozitív és negatív tartalmat. Hangsúlyozta, a legelterjedtebb és közismert fogalma szerint a hekker az, aki engedély nélkül szerez hozzáférést számítógépes rendszerekhez. Pejoratív értelemben a hekkertámadás azt jelenti, hogy a magas szintű informatikai tudással rendelkező személy egy adott informatikai rendszerbe képes „betörni”, azt illetéktelenül használni. A cikk egészének tartalmát vizsgálva a címe és annak tartalma a pejoratív értelemben vett hekkertevékenységről szól, az a rendszerfeltörést és ennek eredménye részleteit taglalja. A felperesre vonatkozó tényközlés nem tekinthető lényegtelen tévedésnek, pontatlanságnak. Valóságtartalmát az alperes nem igazolta, ezért az alkalmas a jogsértés megállapítására.

[17] Megalapozottnak találta az elégtételadásra irányuló további objektív szankció alkalmazását is részletesen kifejtett indokai alapján.

[18] A sérelemdíj iránti igényt az annak mértéke meghatározására irányuló vizsgálati szempontok alapján részben találta megalapozottnak. Értékelte, hogy az alperes a korábbiakban helyreigazítást közölt, egyéb elégtételadásra is sor került. A cikk tartalmának közügyként való értékelésére tekintettel figyelemmel volt a felperes magasabb tőrés kötelezettségére. Ezért a sérelemdíj összegét 400 000 Ft-ban ítélte megállapíthatónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[19] Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, kérve annak részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását.

[20] A másodfokú bíróságtól a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjai szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását kérte. Eljárási szabálysértésként a Pp. 346. § (5) bekezdésének, anyagi jogi jogszabálysértésként a Ptk. 2:44. § és 2:45. § (2) bekezdésének megsértésére hivatkozott.

[21] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte teljes körűen azokat az érveket, amelyeket a felperes közszereplői minőségének alátámasztására felhozott és az ennek alátámasztásául csatolt bizonyítékokat sem tette mérlegelése tárgyává.

[22] Az elsőfokú bíróság egyetértett azzal a védekezésével, hogy a cikk tartalmát teljes kontextusában kell vizsgálni, de adós maradt a kontextus vizsgálatának bemutatásával, azzal, hogy miként jutott az ítélet szerinti végkövetkeztetésre. Így az ítélet önmagában is okszerűtlen, ezért sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését. Megítélése szerint a cikk első érdemi bekezdésének tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy az utolsó, a felperesre vonatkozó mondat a megelőző két mondatnál mellérendelő viszonyban áll, így önkényes az a következtetés, hogy a hekkertámadás kifejezés a megelőző mondatokban szereplő magatartásokat öleli fel. A cikk további részében egyértelműen (politikus 2. neve) Facebook-oldalának a törlésével foglalkozik. A cikk e súlyponti elemét azonban az ítélet indokolása

nem vizsgálja. A „hekkertámadás” lehetséges értelmezési tartományába a Facebook-oldal csoportos jelentése, töröltetése is beletartozhat.

[23] Hangsúlyozta, ellenkérelmében hivatkozott a Kúria Pfv.IV.22.463/2017/4. számú, valamint Pfv.IV.21.112/2022/4. számú ítélete indokolásában foglaltakra, amelyben a Kúria a „lopás” kifejezés használatát közéleti vitában megengedhetőnek tartotta. Ehhez képest a cikkben szereplő „hekkertámadás” nem konkrét büntetőjogi tényállás megnevezés. A bíróság nem adta indokát annak, miért hagyta figyelmen kívül a két felülvizsgálati ítéletre történt hivatkozást.

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte, amelyet az IM r. 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján 15 000 Ft + áfa összegben és a tárgyaláson való megjelenésével felmerült 6550 Ft útiköltségében számított fel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, a feltárt bizonyítékokról minden tekintetben okszerű következtetést levonva hozta meg ítéletét, amelynek során sem anyagi, sem eljárási jogi jogszabályt nem sértett. A megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetés nem vonható le. Ezzel összefüggésben visszautalt az elsőfokú eljárásban előadottakra. A sajtóhelyreigazítási eljárásban és a jelen perben is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes róla valótlan tényt állított, amely az általános közfelfogás szerint sértő is, ezért irreleváns az esetleges közszereplői minősége, és az közéleti vitában sem jogszerű az állítás.

[25] Kiemelte, a cikk a rávonatkozó állítást megelőzően a (párt neve) politikai ellenfeleivel szembeni kibertérben elkövetett tevékenységét részletezi. Nevének említése előtt a cikk szövegében (politikus 2. neve) Facebook-oldalának törléséről nincs szó. Ezért téves ez az alperesi álláspont, hogy a hekkertámadások nem ezek valamelyikére utaltak volna.

[26] Egy valótlan kijelentés sértő voltának nem elengedhetetlen feltétele, hogy az a konkrét büntetőjogi tényállás megvalósítását állítsa. Hivatkozott kúriai határozatok elvi tartalma jelen perben nem irányadó az eltérő tényállásra és elbírálandó jogkérdésre tekintettel.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[27] A fellebbezés alaptalan.

[28] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak kifejtett indokaival is egyetért. A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[29] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[30] A fentiek alapján a másodfokú eljárásban nem vitatottnak kell tekinteni, hogy a perbeli közlés valótlan tényállítás. Az alperes fellebbezése alapján az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a valótlan tényállítás Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti jóhírnévsértés megállapíthatóságának további feltétele, a valótlan tény közfelfogás szerinti sértő jellege megállapítható-e, továbbá terheli-e felperest a Ptk. 2:44. §-ában foglalt tűrési kötelezettség.

[31] A személyiségi jogok védelme körében a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésével összefüggésben a nevesített személyiségi jogok között a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése kimondja, hogy a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, a

személyt sértő valótlan tényt állít, vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. E rendelkezés értelmében tehát a jóhírnév sérelmét az érintett személyére vonatkozó valótlan és a közfelfogás szerint sértő tény állítása (híresztelése, hamis színben való feltüntetése) okozza.

[32] A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a cikk egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is (PK 12. állásfoglalás 2. pont, 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat indokolás [80]).

[33] Az alperes álláspontjával ellentétben az elsőfokú bíróság a fenti szempontokat figyelembevéve vizsgálta a közlést és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a hekkertámadás elkövetése mint cselekmény a perbeli szövegkörnyezetben pejoratív értelmet hordoz.

[34] Kétségtelen, hogy a cikk címe alapján annak témája (politikus 2. neve) Facebook-oldalának törlése, ezzel a témával azonban csak a cikk második fele foglalkozik. A címet követő szövegrészben az interjúalany a (párt neve) politikai párton belül kialakult helyzetet taglalja, amikor beszámol a párttagok lehallgatásáról, postafiókjának feltöréséről, stb. Egyértelmű a nyilatkozata, hogy e cselekményeket hekkertámadásnak tekinti, és az is, hogy azok végrehajtását a felperesnek tulajdonítja.

[35] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az írásban a továbbiakban a felperesről nincs szó ([4] bekezdés). E megállapítás nem mond ellent a [38] bekezdésnek, amelyben az elsőfokú bíróság azt az álláspontját fejt ki, hogy a cikk egészét és nem kizárólag a felperesre vonatkozó közlését vizsgálva a hekkertámadás pejoratív értelme jut kifejezésre. Közömbös ezért az alperesnek a hekkertámadás kifejezés tágabb értelmezésére vonatkozó nyilatkozata.

[36] A Ptk. 2:44. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja.

[37] Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a felperes nem közszereplő. Múltbeli közszereplői minősége, illetve e minőségében közügyben való megszólalása (2013: Országgyűlési informatikai rendszerének átjárhatósága), továbbá a jelenlegi pozíciója a felperest nem teszi közszereplővé.

[38] A felperes nem tekinthető ún. kivételes közszereplőnek sem. A kivételes közszereplők fogalmi körébe azok a személyek tartoznak, akik státuszuk alapján nem közszereplők, azonban széles körben való ismertségük okán (pl. az ún. médiaszereplők) a különböző közéleti vitákban jelentős véleményt formáló hatással lépnek fel és a saját döntésük alapján válnak a közügyek másoknál aktívabb alakítóivá, vállalva ezzel az érintett közösség nyilvánossága előtti értékeléseket és bírálatokat is. A felperes tekintetében ez nem állapítható meg.

[39] Ugyanakkor a felperes közszereplői minősége a jogvita elbírálása szempontjából nem bír perdöntő jelentőséggel, mert az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott megállapítása szerint a cikk közügyet vitató tartalmára tekintettel a felperes az őt ért, illetve minősítő, a személyét támadó megnyilvánulások fokozott türéseire köteles.

[40] A véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e. Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Így a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével

szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságáról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el (13/2024. (IV. 18) AB határozat, Indokolás [31.]).

[41] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (továbbiakban: Smtv.) 13. §-ában megfogalmazott sajtót terhelő kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye, amely alapján a nyilvánosságot érintő ügyekről szóló tájékoztatásnak, híradásnak meg kell jelenítenie az ahhoz közvetlenül kapcsolódó szembenálló nézeteket, azaz egy adott kérdéssel összefüggésben megfogalmazott releváns álláspontokat a közönség számára össze kell gyűjteni és be kell mutatni. Az alperes a perbeli írásban idézte az interjúalany felperest érintő kijelentéseit. Nem vitatott tény, hogy a felperesnek a válaszadás lehetőségét nem biztosította. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének tehát nem tett eleget (Smtv. 13. §), ezért nem mentesülhet a személyiségi jogsértő magatartásának következményei alól. Mindezt nem érinti, hogy a valótlan, sértő tényállítás nem feleltethető meg valamely bűncselekmény törvényi tényállásának.

[42] Az alperes fellebbezésében a kereset elutasítását kérte, amelyet a kereset jogalapjának hiányára alapított. Az alkalmazott jogkövetkezményekre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket nem támadta, ezért a jogalapot érintő fellebbezés megalapozottsága hiányában az alkalmazott jogkövetkezmények nem vizsgálhatók [Pp. 370. § (1) bekezdés].

[43] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése és Pp. 386. § (4) bekezdése alapján helybenhagyta. A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes IM r. jogi képviselőjét és útiköltségét magában foglaló perköltségének a megfizetésére azzal, hogy az ítéltábla annak összegét az IM r. 3. § (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg, tekintve hogy a jelen per tárgyának az értéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti meg nem határozható perérték. Ennek alapján a felperes által felszámított ügyvédi munkadíj 5 munkaóra és a 4/A. § (1) bekezdésén alapuló általános forgalmi adót magában foglaló összeg.

[44] Az alperes köteles pervesztességére tekintettel megfizetni a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési illetéket.

[45] Tájékoztatja az alperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti az alperest, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

Szeged, 2024. szeptember 18.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró